

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1100 7 tháng 8 năm 2016

Thơ ngỏ

Cảm Thức

*Cảm thức như gian một cái còng
Thành tâm cảm nhận chẳng lòng vòng
Cảm thông đời đạo từ ngoài trong
Giải giới phân minh khai triển vòng*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 1991

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao có người đặt bút thành thơ, có người viết một câu cũng không trôi chảy?
- 2) Những ca sĩ thì sao?
- 3) Những người này có thể tu được không?
- 4) Tại sao Bé thích họ hỏi Bé mà Bé không hỏi họ?
- 5) Tuổi trẻ mà dứt khoát theo đường của Bé đã và đang đi thì sẽ đạt được kết quả hay không?
- 6) Có nhiều người đã từng quì lạy Bé và xin tu, trong một thời gian lại phản trắc và đi nói xấu Bé và chống lại Bé tại sao?
- 7) Có người ngược lại tự xưng là Thầy của Bé Tám đúng không?

<p>1) <i>Hỏi: Tại sao có người đặt bút thành thơ, có người viết một câu cũng không trôi chảy?</i></p> <p>TL: Thừa người đặt bút thành thơ là người đã được điều luyện về phần trí nhiều, phần trí phải chịu khổ nhiều thì mới thành tựu, còn người viết văn không trôi chảy thì hướng về dục và hướng ngoại nhiều hơn cho nên bộ thần kinh bị đẩy động, nói chuyện hơn thua thì giỏi nhưng hành văn thì dở, mỗi người một lãnh vực cũng đều tiến hóa công bằng tùy theo trình độ.</p>	<p>2) <i>Hỏi: Những ca sĩ thì sao?</i></p> <p>TL: Thừa những ca sĩ là người thích những chuyện lạ siêu đẳng, có người thích lãng mạn, có người thích ôn hòa, cũng là một phần hồn được điều luyện qua những điều luyện của trường đời từ lúc sơ sanh cho đến lúc hình thành. Cho nên hành giả có bộ óc khác thường, đọc qua là nhớ và lập lại rất rõ rệt và trật tự theo luận điệu từ quang sẵn có của người.</p>
<p>3) <i>Hỏi: Những người này có thể tu được không?</i></p> <p>TL: Họ đang tu qua giọng hát câu hò của họ, những người này thích tự tu tự tiến chứ không thích tu trong lệ thuộc trật tự của người tu, tự do phát triển tìm tòi thực chất của chính mình mà thôi.</p>	<p>4) <i>Hỏi: Tại sao Bé thích học hỏi Bé mà Bé không hỏi họ?</i></p> <p>TL: Thừa Bé thích học cho nên Bé rất cần câu hỏi, có gì thắc mắc Bé dụng chơn tâm hỏi Trời Phật thì tức khắc Bé có câu trả lời, cho nên Bé không còn làm phiền nhơn sinh nữa, luôn luôn Bé có bài học giữa Trời và Người, nhờ vậy mà lúc nào Bé cũng cảm thấy sống vui và hòa bình, điện năng của Bé không còn bị kẹt trong chiều hướng sân si nữa. Nói tóm lại cũng là một kỳ công thì mới có kết quả ở ngày hôm nay.</p>
<p>5) <i>Hỏi: Tuổi trẻ mà dứt khoát theo đường của Bé đã và đang đi thì sẽ đạt được kết quả hay không?</i></p> <p>TL: Thừa chắc chắn sẽ có kết quả tốt đẹp hơn, ý chí sẽ lành mạnh và thức hòa đồng sẽ phù hợp với thiên cơ.</p>	<p>6) 17-08-91</p> <p><i>Hỏi: Có nhiều người đã từng quì lạy Bé và xin tu, trong một thời gian lại phản trắc và đi nói xấu Bé và chống lại Bé tại sao?</i></p> <p>TL: Thừa những người ấy có bộ óc lợi dụng cầu xin, trong giờ phút cảm động quì lạy Chơn Lý chứ đâu có lạy Bé, cho nên Bé thay đó là việc thông thường, có cảm động thì có cơ hội sửa tâm, nếu quên cảm động thì tánh nào tật nấy, mất sự trung tín của chính mình đành chịu thua lỗ ở về sau!!!</p>
<p>7) <i>Hỏi: Có người ngược lại tự xưng là Thầy của Bé Tám đúng không?</i></p> <p>TL: Thừa đúng, người đòi tất cả đều là thầy của Bé, nhờ sự khó khăn của người đòi mà Bé mới có cơ hội học nhin nhục. Cho nên Bé thường nói, Cha còn phải học nơi con, nuông chiều nó, mà giải quyết dùm nó trên mọi khía cạnh trong lúc trưởng thành. Cho nên Bé không thể giận bất cứ ai cả, ngược lại Bé rất quý mọi người, có người viết thơ muốn được nghe qua bé chưởi họ, để có cơ hội sửa tu, Bé không dám làm sự phụ độc tài, hà hiếp khối óc, trong lúc nó có cơ hội tự nó phát triển. Đó là luật công bằng của vũ trụ quang, Bé chỉ biết gia công tu luyện chính mình và đưa ra những gì mình đã được chính nghiệm mà thôi.</p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Sống Chung Hòa Bình

*Thương yêu thực hiện chơn tình
Anh em chung sống cảm minh luật Trời
Thanh nhàn tâm nguyện thành thơi
Chung vui ca hát tạo nơi an toàn
Giọng ca tiếng hát Đạo Tràn
Quân bình thanh nhẹ lập màn Đạo Tâm
Cảm minh thiên địa thì thâm
Âm thanh hóa giải truy tâm lý chơn
Vui chung cảm thức nghĩa ơn
Cha Trời ban rải tiếng đồn vọng theo
Chúng ta vui khỏe chẳng nghèo
Hòa đồng chơn thức tiến theo luật Trời
Kỷ nguyên Di Lạc hợp thời
Triển khai Đồi Đạo nơi nơi cảm hòa./.*

*Lương Sĩ Hằng
Montreal, 24-07-1988*

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

KHÓA TỊNH KHẨU TẠI BIG BEAR - (Cuốn 3)

Bạn đạo: Dạ, kính thưa Thầy, kính thưa quý bạn đạo. Dạ thưa, trước hết con cũng chúc sức khỏe Thầy. Dạ thưa con có câu hỏi: Thưa, mẹ con mất đến nay là năm mươi mấy năm rồi Thầy, mà bây giờ nhà nước ở bên có cái lệnh giải tỏa mấy cái phần mộ đó; mà hôm trước con về Việt Nam thì con có dặn em con: khi mà được phép giải tỏa mấy phần mộ đó thì bốc cái mộ của mẹ con lên chôn ở nhà, nhà cũ của ba mẹ con. Mà ở bên em con nó không biết nó nghĩ sao mà nó đem mẹ con nó chôn ở chỗ góc cầu tiêu thưa Thầy! Con nghe Thầy, Thầy giải quyết giùm con. Bây giờ con tính bốc mộ của mẹ con lên con chôn chỗ nào đó, không biết có nên hay không?

Đức Thầy: Người chết với người sống hai người khác nhau. Người chết, chôn cầu tiêu đâu có sao đâu? Có ngũ vị mà, ngũ vị hương mà, đâu có sao!

Bạn đạo: Thưa, cái chỗ góc cầu tiêu đó nó cũng năm mấy nay không có xài được.

Đức Thầy: Không có sao! Cái xác con người, phé

thải rồi, nó chôn rồi, nó cũng có cái gì đâu mà phải lo?!

Bạn đạo: Dạ thưa Thầy, không biết...

Đức Thầy: Người sống khác, người chết khác, đừng có tưởng...

Bạn đạo: Con nghĩ không biết mẹ con có nghiệp lực gì nặng không mà năm mươi mấy năm rồi mà, thưa Thầy, không biết mẹ con có được giải thoát không thưa Thầy?

Đức Thầy: Thì đang tiến hóa rồi, đâu cần xác làm cái gì!

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Đừng có nghĩ sai lầm.

Bạn đạo: Dạ thưa, bây giờ...

Đức Thầy: Người ta chết là về phần hồn, cái xác là bỏ, là rác thôi! Không có gì quan trọng hết ! Nó

cũng hơi thú vị như phân vậy chứ có gì đâu!

Bạn đạo: Dạ thưa, con có viết thư về bên, gửi tiền về nhờ bóc cái mộ mẹ con chôn trở lại trên nền nhà. Thưa, chắc có lẽ nó đang làm ở bên bên. Thưa, vậy có được không Thầy?

Đức Thầy: Minh có cái tánh không minh bạch, không quán thông, thành ra đâm ra chấp.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Rồi trách người này người nọ, rồi sanh ra thù hận.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Không có sao hết, chôn đâu cũng được, chết rồi mà! Cái hồn nó đã đâu thai còn lo cái gì nữa? Đồng rác chứ ăn chung gì đâu!

Bạn đạo: Dạ thưa, mẹ con được đâu thai?

Đức Thầy: Ừ, đâu thai. Năm mấy năm rồi, luật nó ba chục năm người ta phải đi rồi.

Bạn đạo: Dạ. Dạ thưa Thầy con có câu hỏi thứ hai. Thưa, hồi 75, các con của con nó qua đây ở hết, riêng có cái thằng lớn nó không có chịu đi; nó mới đi sau này. Qua, công việc làm khó khăn quá nó mới lên Iowa nó ở trên, nó sống ở trên, nó vô trong cái hăng mà mãn gà Tây đó thưa Thầy. Thưa, mà mãn ở đâu chứ không phải mãn tại đó. Rồi nó vô đó, rồi cũng như là nó phụ với người ta, rồi nó coi làm. Như vậy có tội gì không thưa Thầy? Con không muốn con con làm cái việc, cái nghiệp sát.

Đức Thầy: Cái chuyện của nó làm là để nó làm, nó phát triển.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Cái chuyện nó muốn làm, nó chấp nhận, nó làm được là cái chuyện của nó không phải chuyện của mình.

Bạn đạo: Dạ. Dạ thưa nó coi người ta làm chứ nó không có làm. Mà con cũng sợ quá không biết có sao?

Đức Thầy: Không có sao.

Bạn đạo: Nhờ Thầy chuyển,

Đức Thầy: Nó làm mướn ăn công, chứ nó làm chủ đâu mà sợ.

Bạn đạo: Dạ.

Đức Thầy: Nó chủ trương là nó bị. Cái này nó làm mướn ăn công mà!

Bạn đạo: Dạ, nó coi người ta, nó chỉ biểu người ta làm.

Đức Thầy: Làm mướn, ăn công, đâu có sao.

Bạn đạo: Dạ, dạ thưa con cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Không có tội gì hết. Tội là nó làm bậy, nó chủ trương làm điều đó nó mới tội.

Bạn đạo: Dạ, thưa cái này là nó mãn nó ăn lương thưa Thầy, mà bị nó có cái tội là nó phải chỉ biểu họ đó.

Đức Thầy: Không sao hết.

Bạn đạo: Dạ, thưa cảm ơn Thầy.

Đức Thầy: Người Việt Nam hay có những cái không minh bạch; không hiểu cái gì và cái gì rõ rệt rồi đâm ra: Ôi ya! khổ này, khổ kia, khổ nọ; rồi có bệnh luôn ! Nói: mẹ tôi tội gì đem chôn cầu tiêu, ngồi khóc thét con mắt hư luôn, rồi hại cho một đám con nữa! Bây giờ tu Vô Vi là phải khai thác mình, hiểu nguyên lý, không có gì đáng lo.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà Bành Thị Tiếng sinh ngày 26 tháng 1 năm 1927, pháp danh Diệu Tâm, từ trần vào lúc 5 giờ 5 phút chiều ngày 2 tháng 8 năm 2016 tại Việt Nam, hưởng thọ 90 tuổi, được siêu thăng tịnh độ. Cụ bà là mẹ của hai bạn đạo: Hội Trưởng Nam Cali Võ Thanh Chí và Hữu Sáng là thành viên của Hội Đồng Quản Trị Miền Nam Cali, cũng là mẹ chồng của hai bạn đạo Ánh Tuyết và Ánh Hồng.

Xin chân thành cảm ơn quý bạn đạo.

Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California kính báo.

THƠ BẠN ĐẠO

Bạn Tôi

Bạn tôi dứt khoát bỏ tóc thề
Nhất quyết con đường trở về quê
Cạo râu, cạo tóc, đời buông bỏ
Ôi! mừng cho bạn thoát trần mê
Đời là cánh giả, tóc cũng giả
Tóc dài, bạc, rụng xấu ê chề
Chúc bạn dừng hành Vô Vi Pháp
Hành diện gặp Thầy cảnh Trời quê

Thủy Bùi. Missouri 1/8/2016